

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ.

Φαίνεται ὅτι οὐ μόνον οἱ παρὰ Ῥω-
ταίους τελῶνται, ἀλλὰ ἐν γένει καὶ πρὸ τοῦ
νῦν καὶ μετὰ τοῦτους καὶ ἐν ἄλλαις χώ-
ραις τῆς αὐτῆς ποιότητος ἦσαν τὰ ἀξιώ-
ματα ταῦτα οὐκ οὐκείμενα. Ὁ Ἀρτεμίδωρος
ἐν «Ἀκχναιῖ καὶ συλλήψεσι καὶ πα-
ραφουρί καὶ βῆτοι πρὸς μὴν ἀφελείαν ἐπι-
δείκναι πάντα, διὰ τὸ φραγμαῖσι γίνεσθαι καὶ
τῇ ἐν χρωμα, πρὸς δὲ τὰς ἐπιπολέας οὐ πά-
νι ἐπιτήδεια διὰ τὸ καθεκτικόν. Τελῶ-
νός τε καὶ καπήλιος καὶ ληστής καὶ ζυ-
ροῦνός τε καὶ παραλοχῆται· ἀνθρώποι
ἐπιτήδιστερά τῶν ἄλλων γίνονται διὰ τὸ
ἐν τὰ ἀλλότρια καὶ μὴ βουλομένους ἀ-
παύειν».

Ὁ φιλόσοφος Θεόκριτος ὁ Χιος, ὁ εὐρύτης
τῶν ἀσέτιος ἀνθρώπων, ὡς εἶναι πᾶσι καὶ νῦν
ἐν ἡμῖν, ἐρωτήθη τις ποτε, Ποίη τῶν θηρίων
εἰ χαλεπώτερα; εἶπεν, ἐν μὲν τοῖς ὀρε-
σιν ἄρκτοι καὶ λέοντες, ἐν δὲ ταῖς πόλεσι
ἀνθρώποι καὶ συκοράνται. Ὁ αὐτὸς Θεόκρι-
τος εἶπε καὶ περὶ τῶν λόγων τοῦ Ἀναξίμαν-
δρος, εἰς τινὰς λίθων μὲν ποταμῶν, ποῦ δὲ
ἐν ἀκλαγμῶς, καὶ τοῦτο τὸ ἀναφέρει ἵνα ἐ-
θέτι τὴν ἐν εἴηται περὶ τοῦ ἐμοῦ ἐπερινοῦ
αὐτοῦ λόγου. ὅταν αὖτε καλοῖτο ἡμεῖς, (Ἄν,

ῥῆσαι· ἄρα, τὸ ῥωστικὸν ἀντιρῶντος·
 Ῥοσὶ φέρεται ἡ Βαλτικὴ ἐρχομένη· τὸ 35
 ἐπιβάτας συνήγαγεν εἰσπλέον ἐς τὸν ἁ-
 γῶνα τοῦ ἀγγλικῶν ἐλικοπτήτος Βέτα, ὅταν
 πλοίαρχον τὸν δόξαντα, ἡγυρνοῦσθην ἐν
 ἀντικεῖ τοῦ τελωνείου τοῦ Γαλατᾶ,
 ἐξέβαλε τὰς ἐπιγεγεννησέναι αὐτοῦ υπερᾶν
 τῶν ἐξέλκων τοῦ σκάφους. Τὸ Ῥοσὶ τὸ
 περαιομένο ὑπὸ τὸν ρεύματος. Ἀμα κατε-
 πλυσεν εἰς τὸν ἡμέαν ἐρρίψε· τὴν ἄγκυραν
 ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ θάλασσα ἥτο τρικνημύνη

И. Г. МЕЧНИКОВА